

בא לי בכלל לשכב איתו. אתם חושבים שאני נורמלי? מה לעשות כדי להתייגר על סטיותי?

הנך דווינזוק, קריית-אוננו

גילוי דעת

אנו, החתומים מטה, המועסקים במשרד התיקשורת כעובדי מרכזת הטלפונים הבינלאומית (18), מוחים בזה על העוול שנגרם לנו בטענה כי הננו מאזינים לשיחות הטלפון הבינלאומיות ש-מנהלים ראשי המדינה עם שגריריו. תינו בחו"ל.

אנו רואים בטענה כי תפקידנו הוא פאסיבי ומצטמצם להאזנה בלבד, פגיעה בתדמיתנו הציבורית ולזלזול בעבודה החשובה, אותה אנו מבצעים מידי יום כיועצים לדרג הבכיר בעניינים דיפלומטיים.

לא נזכיר כאן את כל המגעים שקיימים עם מרכזנו טלפון בינלאומיים בכירים בבירות המערב, והמאמצים אותם השקענו בניסיון להגיע לשיחה ישירה (Person to person) בין מנהיגינו לראשי מדינות ערב.

נסתפק רק בציון הישגים צנועים, ש-נעשו על ידינו הרחק מזרקורי הפירסומה, ולהם אנו אחראים במישרין:

- * בחירתו של ניקסון לתקופת כהונה שניה.
 - * רכישת 48 מטוסי "פאנטום" ו"סקיייהוק" לחיל-האוויר.
 - * ביקורו של הנשיא שו"ר אצל הרב מלובאביץ'.
 - * מינוי דינץ במקום רבין.
- עם פטוריהם הזמניים של שניים מ-חברינו, אנו מכריזים בזה על אי-ניקיטת יוזמות פוליטיות נוספות — ואתם תראו לאן נגיע!

(—) המון חתימות.

המודעה הקטנה

הטמפורים הטמפורים

אחת מהחברות הנודעות למשקאות קלים פירסמה מודעה בעיתונות ובה היא מאחלת לנו חג-שמחה עם טמפורים. מייד ירדתי לחנות המכולת הסמוכה, קניתי שני טמפורים והשתמשתי בהם על-פי ההוראות המצורפות.

מה אגיד לכם, היתה זו חוויה בלתי נשכחת. יכולתי לרקוד, לשחות ולשחק טניס בחופשות גמורה. שום דבר לא לחץ ולא העיק עלי.

נסה גם אתה ותרגיש כמוני! חופשיים ומשחררים — עם טמפורים!

גילוי עריות

● טקס גילוי עריות מעל קברו של ד"ר מלכאל ז"ל ייערך מחר בשעה 16.00. ישתתפו: הער"י הקדוש, עריה מתלחי, עריה לוין ואחרים. בתוכנית האומנו-תית: עריות מהאופרה, "העריה השואג". מוקירי זכרו — נא ראו זאת כהז'מנה אישית.

ברכות

● לשמעון פרס, שר הדואר עם הגיעך לרמזור, ברכות מחברין לפקס.

כל הזכויות

על השימוש בשמו, בדמותו ובערכיו של

עם ישראל

(כוכב הסדרות, אלטנו-לנד" ו"אקסודוס")

שמורות בלעדית עם

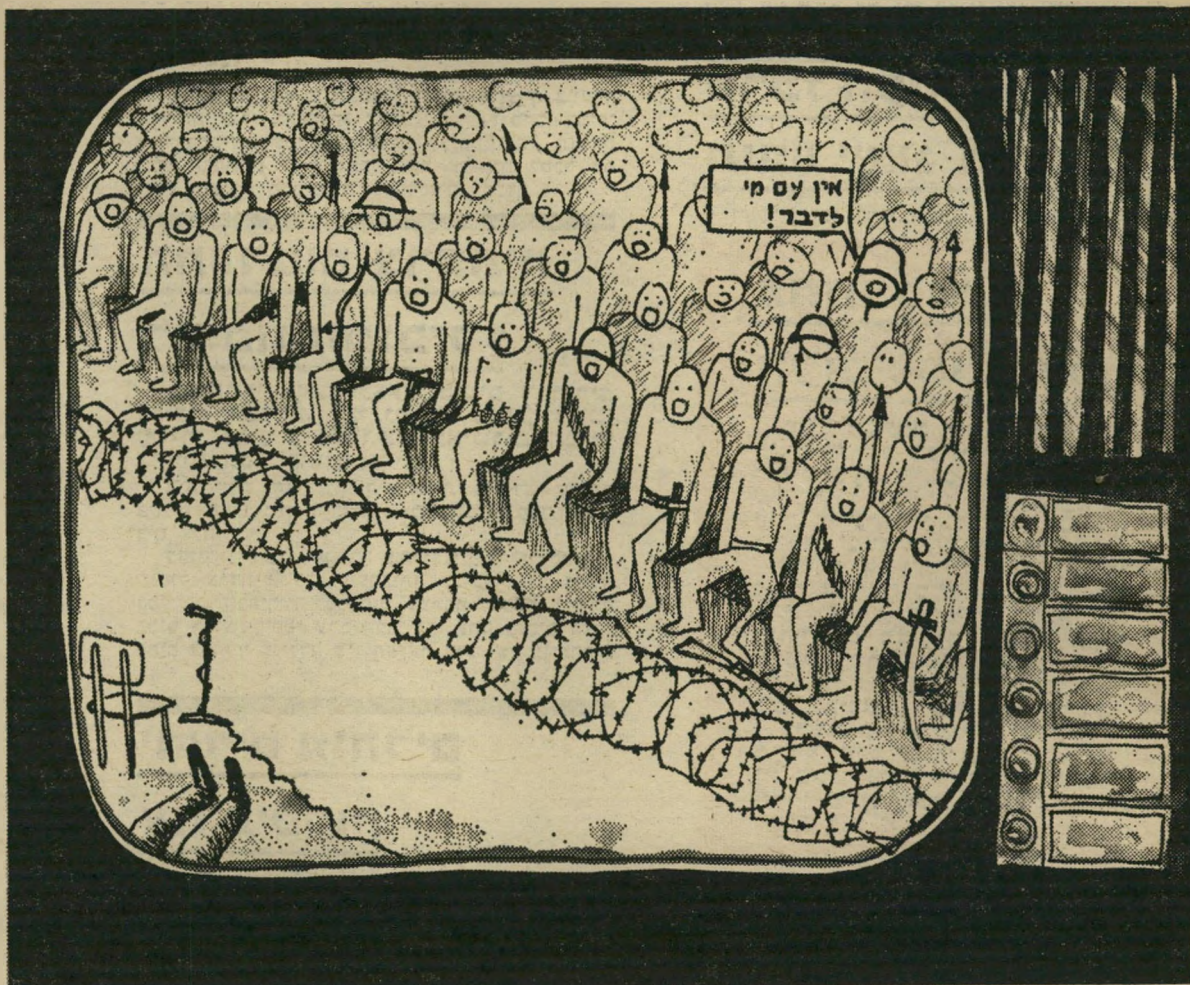
החנועה לא"י השלמה

א"י השלמה

המדינה הנערצת ע"י המונים בכל העולם, עשויה לתרום לק"דום מעמד הפוליטי! הזדמנות פז בפניך — התקשר אלנו מייד.

אזהרה

כל הפוגע בזכויות השמורות עימנו, ימנע מעשות זאת מייד ויחסוך מעצמו אי-נעימויות והליכים משפטיים.

אחרי תוכניתו של דייוויד פרוסט

שיח לוחמים

182391: התעייפתי.
761504: גם אני, בחיי.
182391: אשוויוץ?
761504: טרבלניקה.
182391: איפה אתה עובד עכשיו?
761504: במשרד ראש-הממשלה. ואתה?
182391: הסברה.
761504: חשבתי שאתה ברכש?
182391: הית'י, אבל אחרי הענין עם ה-מטוס הלובי, קיבלתי צו-קריאה לעבור להסברה לשבועיים-שלושה.
761504: אח, אח, אח, איפה הימים הטובים שהייתי מת-על-קידוש-השם — תורן במשרד הדואר... איזה שלושה. רק ביום-השואה היה קצת עבודה אבל עם סיפוק!
182391: משרד ראש-הממשלה זה כל כך קשה?
761504: קשה זה לא מלה! יש עבודה

למליונים, אתה שומע, למליונים! רק בחודש שעבר הביאו לנו תגבורת מקי-שינב זקייב וגם זה לא הספיק.
182391: גם בהסברה זה קריעת-תחת. של-שום שלחו אותי לעבוד בתכנית-טלביזיה של הבי.בי.סי. על המטוס הלובי...
761504: ראיתי אותך. כל הכבוד. עבדתה יפה.
182391: דם הזעתי שם! ממש דם! את הרב כהנא אתה מכיר?
761504: שאלה...
182391: גם הוא היה שם, אז אתה יכול לתאר לעצמך שלא ליקקתי דבש. הבן אדם הזה הוא ממש סוחר עבדים. הרי אילמלי אנחנו, הוא לא היה מגיע לכלום.
761504: ואני רק עכשיו חזרתי מארצות-הברית. פאנטומים, חוסיין, מסיבות עיתונאים, מטוס לובי... לא היה לי רגע

מה דעתך דוקטור!

תסביך מצדה

תנועת אישונים, בפני בן השיח. (מיקרה העין) מחייב את החולה לשלמות גופנית, הגובלת באקרובטיקה, כדי לא לאבד את קשר המבטים).
קיימים בין החולים התרפקות וגעגועים אל העבר הרחוק של ימי ילדותם שחלפו ללא שוב. כל ויכוח או שיחה ייפתחו, בדרך כלל, במישפט הנוסטלגי של "אתה זוכר את הפוגרום של ...?" או "היו ימים בהם דם יהודים היה...". וכו'. המישפט נאמר תוך עצימת עיניים וזימוזום מתנגן של הלחן "העולם כולו נגדנו", המלווה ברקיעות קלות ובתיפוף על חוף מרים. מה התרופה למחלה? כאן, לצערנו, עומד המדע אינ-אונים כימעט. אפילו ה-טיפול במכות-חשמל, אלות או הגיון, הוכיח עצמו כחסר תועלת ממשית. אולי תמצא תרופה אפקטיבית בעתיד.

"תסביך מצדה", או בשמו המדעי "מסדא" פוביה, נחשב לאחת המחלות הנפוצות בארץ. המחלה איננה מוגבלת לגיל מסוים, אך שכיחה בעיקר אצל קשישים. להבדיל ממיקרי ה"פוביה" האחרים, יש ל"תסביך מצדה" כמה סימנים חיצוניים בולטים. כיצד נכיר, איפוא, אדם החולה ב"תסביך מצדה"?
סימן ראשון ואופייני — יציאות תכופות ומתירות. בעיקר לחו"ל, המלוות בהטלת מיים מוגברת על אנשים ויישיות המהוות "טאבו" לגבי החולה. די בהזכרת ה"טאבו" המסויים כדי שהחולה ייכנס להתקף חריף. המגיע עד להתעלמות מקיומו של ה"טאבו" הנ"ל, בבחינת "אתה מרגיז אותי — יוק!" סימן אחר, המייחד ל"תסביך מצדה", הוא "מיקרה העין", כלומר נעיצת עיניים ישירה ונוקבת, ללא הזזת עפעפים או

מגוחה.
182391: בחיי נשבר לי. אני הולך לבקש לצאת לגמלאות.
761504: תשכח מזה. אתה זוכר שסיפרו לנו פעם ש"ארבייט מאכט פראיי"? אז זה היה בלוף וגם היום זה בלוף.
182391: אז עד מתי, אני שואל אותך, עד מתי נעבוד כמו חמורים?
761504: עד שיבוא אלינו דור חדש, ו-אנחנו נוכל לנוח.
(פורסם ב"פי האתון" שבועון הסטודנטים)

התנצלות

הכל החל בשיחה שניהלו אמנו אנג'ל, מועמד לבחירות מטעם רשימה הקרטייה "יחדיו" וסטודנט ערבי מד הנועה "יש": "בגוש שלכם ניתן לכל ערבי פתח מלוכלך עם מספרי המור עמדים של הגוש. בלי שמותיהם. ור אפילו אם יכניסו סוס לרשימה. הערבי יצביע עבורו ללא היסוס".
משפט זה הביא לפיצוץ מערכת ה-

תשמע, קודם כל אני בכלל לא אמרתי "ערבי מלוכלך". בסך הכל אמרתי שלכל ערבי יש כובע מלוכלך. זה הכל. חוץ מזה, אני אמרתי את זה בכלל ל-יהודי, ולא לערבי. מילא, אני יכול להבין שיהודי נעלב שקוראים לו "ערבי", אבל מה הערבים המושתנים האלו פתאום מת-רגשים?! מה יש? מה קרה?
זה הכל תכסיס בחירות. תשמע לי. פתאום החירות האלו מתרגשים שאומרים להם שהם מלוכלכים. פתאום זה מרגיז אותם! ואני לא אומר לך את זה סתם — אני מכיר ת'ערבים טוב מאוד. תאמין לי, אני באמת מכיר אותם — הלואי שהיה לי גרוש על כל ערבי שהרגתי...
מה? בטה. בטה תרשום שאני מצטער על מה שאמרתי. כן, ואני גם לא אגיד את זה יותר בקול רם. בטה!